

BESCHIKKING INZAKE A.

1. Bij brief van 19 maart 1997 heeft de heer ir. A., octrooigemachtigde, een klacht ingediend tegen de leden van de Raad van Toezicht (B., C., D., E. en F.), allen octrooigemachtigde.

2. De Raad van Toezicht heeft op 24 maart 1997 afschrift van de klacht gezonden aan de beklaagden.

3. Bij brief van 29 maart 1997 heeft F. zich tegen de klacht verweerd. Bij brief van 29 maart 1997 heeft B. zich tegen de klacht verweerd. Bij brief van 7 april 1997 heeft C. zich tegen de klacht verweerd. Bij brief van 29 maart 1997 heeft D. zich tegen de klacht verweerd. E. heeft te kennen gegeven geen verweerschrift te zullen indienen.

4. De Raad van Toezicht heeft betrokkenen uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klachten op 20 januari 1998. Ter zitting zijn verschenen klager en F., B. en D.. Ter zitting hebben partijen hun standpunten toegelicht. Klager heeft daarbij een pleitnota overgelegd.

5. De Raad van Toezicht overweegt het volgende:

Op grond van de schriftelijke stukken en de ter zitting gegeven mondelinge toelichting stelt de Raad van Toezicht het volgende vast:

5.1 Op 27 juni 1994 vond er na de zitting van de Raad van Toezicht inzake A./B. een onderhoud plaats tussen klager en de leden van de Raad van Toezicht genoemd onder 1.

Tijdens dat onderhoud zou volgens klager een van de beklaagden klager hebben geadviseerd geen rechtszaak te beginnen inzake een non-concurrentiebeding - opgenomen in de arbeidsovereenkomst van klager met Octrooibureau Z. - en als B. namens Octrooibureau Z. het non-concurrentiebeding zou inroepen de Raad van Toezicht achter klager zou staan.

Klager stelt dit advies te hebben opgevolgd. Nadat hij B. om een verklaring had verzocht waarin deze zou verklaren af te zien van het inroepen van het voornoemde beding doch B. daarentegen stelde het beding mogelijkerwijs te zullen inroepen, heeft klager zich gewend tot de Raad van Toezicht bij brief van 26 juli 1994 om het voornoemde advies te bevestigen, waarbij gesteld werd dat die brief tevens diende als bewijs voor de reden waarom klager er niet toe was overgegaan een rechtszaak te beginnen over het non-concurrentiebeding.

Bij brief van 31 oktober 1994 - nadat C. zonder succes een bemiddelingspoging in het conflict B.-A. had ondernomen - heeft klager zich gewend tot de Raad van Toezicht met het verzoek om de steun die de Raad van Toezicht zou hebben toegezegd in een Kort Geding procedure die Octrooibureau Z. inmiddels aangespannen had tegen klager.

Bij brief van 14 november 1994 van de secretaris van de Raad van Toezicht, F., heeft de Raad van Toezicht klager uiteengezet dat na afloop van de zitting van de Raad van Toezicht van 27 juni 1994 door de leden van de

Raad van Toezicht aan klager gesuggereerd is zijn krachten eerder te wijden aan een eventuele opbouw van een praktijk

dan aan allerhande klachtprocedures, dat een van de leden zijn twijfels had geuit over de handhaafbaarheid van het non-concurrentiebeding, dat de voorzitter van de Raad van Toezicht - in de persoon van C. - heeft aangeboden op persoonlijke titel te bemiddelen, dat dit aanbod door klager is aanvaard, dat daarop door de voorzitter overleg is gevoerd met klager en met B., en dat dit helaas niet tot een schikking heeft geleid.

Bij brief van 17 november 1994 heeft klager zich gericht tot F. met het verzoek om de verlangde steun alsnog te bieden. Een afschrift van deze brief werd gezonden aan B. en C..

Bij brief van 14 december 1994 van de secretaris van de Raad van Toezicht - F. -, welke brief in hoofdzaak een antwoord vormde op brieven van klager in een andere zaak, heeft de Raad van Toezicht er nog op gewezen dat klagers' brief van 17 november 1994, gericht aan de secretaris persoonlijk, voor de Raad van Toezicht geen aanleiding vormde het standpunt zoals verwoord in haar brief van 14 november 1994 te herzien.

Bij brief van 2 of 3 januari 1995 heeft klager zich gewend tot B. met het verzoek om aan te geven of het advies dat hij gaf na afloop van de zitting van de Raad van Toezicht in de behandeling van een klacht van A. tegen B. op persoonlijke titel gegeven was of als lid van de Raad van Toezicht.

Bij brieven van 25 januari 1995 heeft klager zich gewend tot alle beklaagden - als leden van de Raad van Toezicht - om het eerder aan klager uitgebrachte advies, zoals aangegeven in klagers' brief van 26 juli 1994, te bevestigen en klager de steun die toegezegd zou zijn alsnog te bieden.

Bij brief van 29 maart 1997 heeft B. onder meer gesteld

dat na afloop van de zitting van de Raad van Toezicht van 27 juni 1994 een informeel onderhoud heeft plaatsgevonden waarbij klager gesuggereerd is zich te wenden tot een gespecialiseerde advocaat. Voorts stelde B. dat niet duidelijk was of er een klacht voorlag en wat die klacht dan wel inhield.

Bij brief van 27 maart 1997 heeft D. medegedeeld dat het onderhoud na de zitting van de Raad van Toezicht van 27 juni 1994 van vaderlijke aard was en dat de brief van de Raad van Toezicht van 14 november 1994 aan klager een redelijk beeld gaf van hetgeen besproken was.

Bij brief van 17 maart 1997 heeft F. onder meer gesteld dat niet duidelijk was wat de klacht inhoudt en tegen wie deze gericht was.

Bij brief van 7 april 1997 heeft C. gesteld dat er na de zitting van de Raad van Toezicht van 27 juni 1994 een onderhoud heeft plaatsgevonden tussen klager en collega-octrooigemachtigden, welke laatsten klager een soort vaderlijk vermaan gaven. Dit was geheel "off the record" en zou niets te maken hebben gehad met het functioneren van de Raad van Toezicht, hetgeen klager ook duidelijk zou zijn gemaakt. De klacht van A. tegen de Raad van Toezicht zou dan ook elke grond missen en niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard.

5.2 Tijdens de zitting van de Raad van Toezicht op 20 januari 1998 heeft klager eerst twee vragen beantwoord van de voorzitter van de Raad van Toezicht, te weten

- a) worden de heren I. en J. nog voor klager onacceptabel geacht om in deze te oordelen zoals gesteld in de klacht van 19 maart 1997 bladzijde 2, laatste alinea, te weten: "Bij deze merk ik op dat de heren

- I. en J. bij deze hele affaire naar mijn mening dermate betrokken zijn dat zij niet onpartijdig over deze zaak kunnen oordelen" en
- b) is de klacht gericht tegen vijf afzonderlijke Ordeleden of tegen de Raad van Toezicht .

Ten aanzien van deze vragen stelde klager dat

- a) hij zijn bezwaar tegen de heren I. en J. intrekt en
- b) de klacht moet worden gezien tegen de vijf Ordeleden persoonlijk en niet als gericht tegen de Raad van Toezicht.

D. heeft nog aangegeven dat hij zich niet geroepen voelde om buiten het kader van de Raad van Toezicht zaken op schrift te stellen en zo een vertrouwelijk document te creëren waarvan hij het verdere gebruik niet kent.

6. Nu de klacht niet is gericht tegen de Raad van Toezicht of tegen vijf Ordeleden die op 27 juni 1994 de Raad van Toezicht vormden, moet de klacht worden gezien als zijnde gericht tegen de onder 1 genoemde vijf leden persoonlijk.

De Raad van Toezicht overweegt dienaangaande dat het genoemde samenzijn als informeel te beschouwen was, daar dit plaatsvond nadat de zitting van 27 juni 1994 was afgesloten. Formeel gezien was er geen Raad van Toezicht meer aanwezig, doch enkel een groep collega-octrooigemachtigden, die op de hoogte waren van de omstandigheden waarin A. verkeerde. Wat die octrooigemachtigden tijdens dat samenzijn naar voren hebben gebracht geschiedde volgens de Raad van Toezicht op persoonlijke titel, en niet in de vorm van een bijeenkomst van de Raad van Toezicht.

De Raad van Toezicht begrijpt de klaagbrief met bijgevoegde stukken aldus dat A. het als klachtwaardig gedrag beschouwt dat genoemde octrooigemachtigden een toezegging, die volgens A. gedaan zou zijn in het samenzijn na afloop van de door A. bijgewoonde zitting van de Raad van Toezicht van 27 juni 1994 niet gestand hebben gedaan, waardoor deze octrooigemachtigden uitermate oncollegiaal zouden hebben gehandeld.

De Raad van Toezicht acht de klachten niet gegrond.

Het is niet aannemelijk gemaakt dat octrooigemachtigden F., D. en E. enige belofte hebben gedaan tot het verlenen van steun aan A..

Het is evenmin aannemelijk gemaakt dat octrooigemachtigde C. een belofte aan A. niet is nagekomen. Integendeel, C. heeft - belangeloos - een bemiddelingspoging ondernomen. Dat die niet in het door A. gewenste effect heeft geresulteerd valt C. niet na te dragen.

Ook van octrooigemachtigde B. is niet bekend geworden welke belofte hij geschonden zou hebben. Het suggereren van te bewandelen wegen kan nuttig zijn, maar is niet op te vatten als een belofte. Dat A. het advies blijkbaar niet heeft willen volgen valt de gever van dat advies niet te verwijten.

De Raad van Toezicht, gelet op de artikelen 16 en 18 van het Octrooigemachtigdenreglement,

beschikkende,

verklaart de klachten van ir. A. tegen mr. drs. F., de heer mr. B., de heer drs. C., drs. E. en de heer drs. D. niet-ontvankelijk voorzover gericht tegen de

octrooigemachtigden als lid van de Raad van Toezicht en voor het overige ongegrond en wijst deze af.

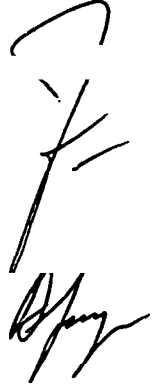
Aldus gedaan te ' s-Gravenhage op 15 mei 1998 in de samenstelling:

Ir. J.J.H. Van kan, voorzitter

Ir. A. Ferguson, secretaris

A.J.M. Dries, J.W. Rongen, Ir. F.J. I., leden

de voorzitter: de secretaris

Three handwritten signatures are visible. The first is a simple checkmark-like mark. The second is a stylized signature that appears to start with a large 'F'. The third is a more complex, cursive signature.

Ingevolge artikel 19 Octrooigemachtigden-Reglement kan van deze beslissing gedurende een maand na de dag van verzending beroep worden ingesteld bij de Raad van Beroep inzake het Toezicht op de Octrooigemachtigden.

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden
BESLISSING

RIJSWIJK,

5 februari 1999.

De Raad van Beroep inzake het Toezicht op de Octrooigemachtigden;
Gelet op het beroepschrift van ir. A. - hierna klager, resp.
appellant - d.d. 2 juni

1998 tegen de beslissing van de Raad van Toezicht op de
Octrooigemachtigden d.d. 15 mei

1998, waarbij de klachten van appellant ingediend tegen mr. drs.
F., mr. drs.

B., drs. C., drs. E. en drs. D. - gezamenlijk hierna ook

F. c.s. - niet ontvankelijk zijn verklaard voorzover
gericht tegen de octrooi-

gemachtigden als lid van de Raad van Toezicht en voor het overige
ongegrond zijn verklaard;

Gezien de stukken, waaronder vorengenoemde beslissing van de
Raad van Toezicht, het

beroepschrift van appellant, met bijlagen, en de
verweerschriften van mr. Drs. F., mr. drs. B., drs. C. en drs. D.,
alsmede de brief van

appellant van 7 december 1998 waarin hij mededeelt niet in staat
te zijn op de zitting van de

Raad van Beroep van 10 december 1998 te verschijnen, vergezeld
van zijn schriftelijk

pleidooi, en het daarop per telefax van 10 december 1998
ontvangen antwoord van drs. C.;

Behoorlijk opgeroepen, partijen, voor de zitting van de Raad van
Beroep op 10 december

1998, doch allen niet verschenen na telefonische, dan wel
schriftelijke kennisgeving;

Overweegt als volgt:

1.1 De Raad van Toezicht heeft, alvorens inhoudelijk de klacht in
behandeling te nemen, na

beantwoording van de desbetreffende vraag door klager, vastgesteld
dat de klachten van klager

gericht zijn tegen de octrooigemachtigden F., B., C., E. en D.

persoonlijk als ordeleden, en niet in hun hoedanigheid van leden
van de Raad van Toezicht.

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden

1.2 De Raad van Toezicht heeft vervolgens vastgesteld, dat klager het als klachtwaardig beschouwt dat genoemde octrooigemachtigden een toezegging, die volgens klager zou zijn

gedaan na afloop van de door hem bijgewoonde zitting van de Raad van Toezicht van 27 juni

1994, niet gestand hebben gedaan, waardoor deze collega's uitermate oncollegiaal zouden hebben gehandeld.

1.3 Wat betreft de aan de klacht ten grondslag liggende feiten heeft de Raad van Toezicht - kort

samengevat - het volgende vastgesteld:

- aansluitend aan een zitting van de Raad van Toezicht op 27 juni 1994 heeft er een gesprek

plaatsgevonden tussen klager en F. c.s., leden van de Raad van Toezicht; tijdens

dit gesprek zouden F. c.s. klager hebben geadviseerd geen rechtszaak te beginnen

tegen Octrooibureau Z. (octrooigemachtigde B.) inzake een non-

concurrentiebeding; F. c.s. zouden hebben toegezegd achter klager te zullen gaan

staan indien Octrooibureau Z. het beding tegen klager zou inroepen;

- nadat klager, zoals hij stelt, dit advies had opgevolgd en B. vervolgens aangaf

het beding te zullen inroepen, heeft klager zich bij - aangetekend verzonden - brief van 26

juli 1994 gewend tot de Raad van Toezicht met het verzoek het vorenvermelde advies te

bevestigen;

- beklaagde C. heeft, zonder succes, een bemiddelingspoging ondernomen in het

conflict tussen klager en B., waarna klager zich heeft gewend tot de Raad van

Toezicht (brief van 31 oktober 1994) met het verzoek om de toegezegde steun te verlenen;

F. heeft daarop als secretaris van de Raad van Toezicht klager meegedeeld dat

tijdens vorenbedoeld gesprek na afloop van de zitting van de Raad van Toezicht o.a. twijfel

was geuit door een van de leden van de Raad van Toezicht over de handhaafbaarheid van

het non-concurrentiebeding, dat de voorzitter C. had aangeboden op persoonlijke titel

in het geschil met B. te bemiddelen, doch dat zijn pogingen helaas niet tot een

schikking hadden geleid;

- bij brief van 17 november 1994 aan F. heeft klager nogmaals gevraagd de

verlangde steun te geven; in zijn brief van 14 december 1994 heeft F. klager er op

gewezen dat zijn brief voor de Raad van Toezicht geen aanleiding vormde het eerder

verwoorde standpunt te herzien;

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden

- bij brief van 2 of 3 januari 1995 heeft klager zich gewend tot
beklaagde B. met de vraag
of het advies destijds, na de zitting van de Raad van Toezicht,
door hem op persoonlijke
titel of als lid van de Raad van Toezicht was gegeven, en bij
brieven van 25 januari 1995
heeft appellant zich tot alle beklaagden gewend met het verzoek
het aan klager uitgebrachte
advies, zoals verwoord in zijn - aangetekende - brief van 26
juli 1994, alsnog te bevestigen
en de toegezegde steun alsnog te bieden.

1.4 In hun antwoorden op de klacht hebben de beklaagden hun
respectieve lezingen van het
gebeurde op 27 juni 1994 gegeven: klager is gesuggereerd, tijdens
een informeel onderhoud,
zich te wenden tot een gespecialiseerde advocaat (B.); het
onderhoud was van vaderlijke
aard en de brief van 14 november 1994 gaf een redelijk beeld van
hetgeen er was besproken
(D.); het betrof een gesprek tussen klager (appellant) en collega-
octrooigemachtigden,
die een soort vaderlijk vermaan gaven en een en ander was geheel
'off the record' en had niets
te maken met het functioneren van de Raad van Toezicht, zoals ook
aan klager duidelijk was
gemaakt (C.).

1.5 De Raad van Toezicht was dienaangaande van oordeel dat het
gesprek, dat op 27 juni 1994 had
plaatsgevonden nadat de zitting van de Raad van Toezicht was
gesloten, als een informeel
gesprek te beschouwen was, waarbij de collega-octrooigemachtigden,
die op de hoogte waren
van de situatie waarin klager verkeerde, op persoonlijke titel een
en ander naar voren hebben
gebracht.

De Raad van Toezicht achtte de klacht, dat F. c.s., de collega-
octrooigemachtigden,
oncollegiaal zouden hebben gehandeld door de toezegging tijdens het
gesprek op 27 juni 1994

gedaan niet gestand te doen, niet gegrond omdat:

- niet aannemelijk is gemaakt dat de octrooigemachtigden F.,
D. en

E. enige belofte hebben gedaan tot het verlenen van steun aan
klager;

- evenmin aannemelijk is gemaakt dat C. een belofte aan klager
niet is nagekomen;

integendeel heeft C., belangeloos, een bemiddelingspoging
ondernomen. Dat die niet

heeft geleid tot het gewenste resultaat kan C. niet worden
nagedragen;

- ook van B. is niet bekend geworden welke belofte hij zou
hebben geschonden; het

suggereren van te bewandelen wegen is niet op te vatten als een
belofte; dat klager het

advies blijkbaar niet heeft opgevolgd valt B. niet te verwijten.

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden
2 Het beroepschrift

In het beroepschrift heeft appellant, samengevat, het volgende naar voren gebracht:

- de Raad van Toezicht heeft ten onrechte geoordeeld dat de inhoud van de aangetekende

brief van 26 juli 1994 de feiten onjuist weergeeft, nu niet binnen een redelijke termijn - nl.

eerst na drie en een halve maand bij brief van 14 november 1994 - de inhoud van de brief is

weersproken; bovendien zijn geen argumenten aangevoerd waaruit zou kunnen blijken dat

de aangetekende briefde feiten onjuist weergeeft; bij de behandeling van de klachten dient

derhalve van de feiten als weergegeven in de briefte worden uitgegaan;

- niet duidelijk is op welke grond de overweging van de Raad van Toezicht dat de bijeen-

komst op 27 juni 1994 als informeel te beschouwen was, berust; het gesprek vond plaats op

een officiële zittingsdag van de Raad van Toezicht in de zittingskamer van de Raad van

Toezicht met leden van de Raad van Toezicht, hetgeen een sterke aanwijzing vormt dat het

wel om een officieel gesprek met de Raad van Toezicht ging;

- de uitspraak van de Raad van Toezicht geeft blijk van een partijdige opstelling, hetgeen niet

verwonderlijk is, omdat twee van de leden, J. en I., "regelmatig aan een tafel

zitten met een aantal van de beklaagden, waarmee zij door het jaar heen de Raad van

Toezicht vormen".

Appellant verzoekt om deze redenen terugwijzing van de klacht ter behandeling door de Raad

van Toezicht in een andere samenstelling.

3 Op het beroepschrift zijn schriftelijke verweren ontvangen van alle beklaagden met

uitzondering van drs. E.. Deze verweren bevatten, in het kort het volgende:

- F. stelt dat de oorspronkelijke klacht en het beroepschrift klagen over het

optreden van (leden van) de Raad van Toezicht. Aangezien het Octrooigemachtig-

denreglement niet voorziet in de behandeling door de Raad van Toezicht van bezwaren

tegen (leden van) de Raad van Toezicht bij de vervulling zijn (hun) taak, dient appellant in

zijn klacht niet ontvankelijk te worden verklaard;

- B. stelt dat niet duidelijk is welke klachtwaardige gedragingen hem worden verweten, nu

slechts de namen van C., in verband met de mislukte bemiddelingspoging, en van

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden

J. en I., in verband met beweerde partijdigheid, zijn genoemd.
Het is hem daarom

onmogelijk inhoudelijk op het beroepschrift te reageren;

- C. volstaat met te verwijzen naar zijn reactie van 7 april 1997
op de klacht in eerste
instantie;

- D. weerspreekt de stelling dat de inhoud van het aangetekende
schrijven bij niet

ontkenning in alle gevallen als juist dient te worden beschouwd
en houdt staande dat het

gesprek met appellant uitdrukkelijk buiten de officiële
vergadering plaatsvond, met de

bedoeling appellant "op vaderlijke wijze er toe te brengen af te
stappen van zijn conflict-

scenario en te gaan werken aan de opbouw van een eigen
praktijk". Het verwijt van

partijdigheid van de Raad van Toezicht is niet onderbouwd, is
uitermate ongepast en dient

van de hand te worden gewezen.

4 Appellant heeft in zijn schriftelijke pleidooi, ontvangen op 9
december 1998, nog herhaald dat

naar zijn opvatting de beklaagden wel waren opgetreden in hun
hoedanigheid van leden van de

Raad van Toezicht en dat uit het niet reageren op het
bevestigingsschrijven dient te worden

afgeleid dat de inhoud daarvan als juist moet worden bestempeld.
Tenslotte deelt appellant

mee de leden van de Raad van Beroep als uitermate partijdig te
beschouwen omdat zij

appellant in een eerdere procedure hebben geschorst.

5 Het oordeel van de Raad van Beroep

5.1 Terugwijzing?

Als meest ver strekkend zal de Raad van Beroep eerst het verzoek
om terugwijzing van
appellant behandelen.

Aan het verzoek om terugwijzing ligt ten grondslag de stelling van
appellant dat de Raad van

Toezicht die de beroepen beschikking heeft gewezen, partijdig zou
zijn, waarmee kennelijk

beoogd is de klacht opnieuw door de Raad van Toezicht, maar
dan in een andere

samenstelling, te doen behandelen. Als enige grond voor die
partijdigheid is aangevoerd, dat

twee leden van de Raad van Toezicht (J. en I.) 'regelmatig aan één
tafel zitten met

een aantal van de beklaagden'.

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden

De Raad van Beroep wijst het verzoek om terugwijzing af. Het enkele
feit dat leden van de

Raad van Toezicht en enkelen van beklaagden kennelijk regelmatig
contact hebben, is

onvoldoende grond om partijdigheid van de Raad van Toezicht bij de
behandeling van de

onderhavige klacht aan te nemen.

5.2 Klachten tegen (leden van) de Raad van Toezicht?

Bij de materiële beoordeling van het beroepschrift zal de Raad van
Beroep er van uitgaan dat

de klachten en het beroep gericht zijn tegen de betrokkenen als
octrooigemachtigden en niet

tegen (leden van) de Raad van Toezicht.

Indien de klacht (en het beroep) al moet worden opgevat als, mede,
gericht tegen (leden van)

de Raad van Toezicht, dan zou deze niet-ontvankelijk moeten
worden verklaard. Het

Octrooigemachtigdenreglement voorziet niet in een klachtprocedure
tegen het optreden van

(leden van) de Raad van Toezicht; slechts bezwaren tegen
individuele octrooigemachtigden

kunnen op grond van het Octrooigemachtigdenreglement in behandeling
worden genomen.

5.3 Klachtwaardig gedrag?

De klachten van appellant tegen de individuele octrooigemachtigden
komen er in wezen op

neer dat zij de door hen, tijdens het gesprek op 27 juni 1994,
gedane toezeggingen niet zouden

zijn nagekomen.

De Raad van Beroep merkt op dat uit het (niet direct) reageren
door F. c.s. op de

aangetekende brief van appellant, niet zonder meer kan worden
afgeleid dat daarmee vaststaat

dat het gesprek is verlopen zoals weergegeven door appellant en
dat de gestelde toezeggingen

ook zijn gedaan.

Hoewel appellant kan worden toegegeven dat het beter ware geweest
indien F. c.s.

onverwijld op zijn brief hadden geantwoord - misverstanden over de
inhoud en de betekenis

van het gesprek, en ook de onderhavige procedure, waren daardoor
wellicht voorkomen - kan,

gelet op de betwisting door F. c.s. van de stellingen van
appellant dienaangaande, de

Raad van Beroep niet vaststellen welke lezing de juiste is.
Appellant heeft derhalve zijn

stellingen ten aanzien van het oncollegiale handelen door gedane
toezeggingen niet na te

komen, in beroep niet aannemelijk kunnen maken.

De klacht is naar het oordeel van de Raad van Beroep dan ook
terecht afgewezen.

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden

6. Conclusie

Op grond van het vorenstaande is de Raad van Beroep van oordeel,
dat het beroep van
appellant ongegrond moet worden verklaard en de beslissing van de
Raad van Toezicht, voor
zover daarbij de klacht ongegrond is verklaard, moet worden
bevestigd.

7. Beslissing

- Weigert de gevraagde terugwijzing;
- Verklaart het beroep van appellant ongegrond;
- Bevestigt de beslissing van de Raad van Toezicht van 15 mei
1998, voor zover de klacht
gericht tegen beklaagden als collega-octrooigemachtigden
ongegrond werd verklaard.

Aldus gedaan te Rijswijk (Z.H.) 5 februari 1999 door mr. W. Neervoort,
voorzitter,

mr. G.B. de Boer en ir. L.C. de Bruijn, leden van de Raad van Beroep,
in tegenwoordigheid van

mr. J.L. Driessen, secretaris van de Raad.

w.g.

w.g.

mr. W. Neervoort

mr. J.L. Driessen

(I
f

